

NYHETER

VOIPROJEKTET - FRAMTID FÖR FÖRÄLDRALÖSA BARN I KENYA

"FANTASTISKT ATT SE SKILLNADEN MED EGNA ÖGON"

I årets sista nyhetsbrev får tre ulricehamnare berätta om sina upplevelser i Voi under hösten. Matilda och Linnea har varit volontärer, och Lars var en av 15 deltagare på en resa för faddrar (SID 2).

Nu har vi varit här nere i Voi i snart 10 veckor. Vi har fått chans att följa med till byarna runt om Voi där vi fått träffa alla fadderbarn i programmet, antingen på deras skola eller i deras hem. Vi har också fått träffa home base care-kvinnorna, en i varje by. De håller koll på alla de föräldralösa barnen i deras by och ser till att alla mår bra och har tillgång till det de behöver, home base care-kvinnorna gör verkligen ett otroligt fint jobb.

Under dessa veckor har vi fått större insikt i vad projektet gör på plats. Vi har bland annat delat ut matpaket och deltagit i möten med vårdnadshavarna. Vi har också varit på hembesök där vi fått se nybyggda hus som har byggts upp med bidrag från projektet, lekt med barnen i deras byar, fått se några av barnens skolor och fått ta del av det vardagliga livet här nere i Voi.

Swisha din julgåva till Voiprojektet och ladda ner ett gåvobevis från hemsidan som du kan ge bort i julklapp. Alla swishningar ger dessutom poäng i föreningskampen där föreningarna får dela på en miljon kronor från sparbanken. Det är inte storleken på beloppet som ger poäng utan antalet swishningar!

Voiprojektets eget swishnummer är 123 28 25 818.

Vi fick dessutom mot slutet av vår vistelse delta i ett läger med alla fadderbarnen på gästhuset där vi lekte, skrev brev, sjöng, hade femkamp och åt god mat. En helg vi sent kommer glömma och lyckan hos barnen gick nästan att ta på.

Voiprojektet förbättrar verkligen livet för så många barn och deras familjer runt om och i Voi. Det har varit fantastiskt att få ta del av allt detta och se skillnaden med egna ögon. Vi är väldigt tacksamma att vi fått möjligheten att representera projektet på plats i Voi!

Så här säger Mrata, som är en av ungdomarna i programmet, om Voiprojektets betydelse för honom: *"I want to thank the Voi-project because it has changed my future. And to you sponsors; keep on doing what you do, it changes lives. God bless you."*

Matilda Johansson och Linnea Jordner

**GOD JUL
&
GOTT NYTT ÅR!**

NYHETER

FRAMTID FÖR FÖRÄLDRALÖSA BARN I VOI, KENYA

”HELA HUSHÄLLET FÅR STÖD AV VOIPROJEKTET”

Efter söndagens frukost på Voi Lutheran Guesthouse åker vi med våra två minibussar till Kisimenyi. De sista milen dit är inte ens en riktig grusväg utan en jordväg med många gropar och tvättbräden. Vägen kantas av små åkrar, betesmarker, skogsdungar, små gårdar och byar. Många människor är i rörelse, de flesta till fots men även på åsnekärror, cyklar eller motorcyklar. Våra chaufförer får ofta väja för kor, getter, hönor och någon kamel, som också använder vägen.

I skuggan av akacieträden utanför kyrkan har vi efter gudstjänsten ett möte med vårdnadshavarna, det vill säga farföräldrar, morföräldrar, fastrar eller mostrar som har tagit hand om barnen. I deras nätverk har man startat småprojekt med hjälp från Voiprojektet. Det är sådant som en mindre låneverksamhet, och att skaffa inkomster genom att föda upp kycklingar och att tillverka rengöringsmedel för försäljning. Det vittnar om framåtanda.

Sedan är det dags att besöka Tabitha Ndimu som jag är ”sponsor” till. Jag får sällskap av några reskamrater och framför allt av Lydia, projektets duktiga koordinatör. Tabitha bor hos sin farmor och farfar och en faster på en liten gård inte långt från kyrkan. Där har hon det ganska bra, men hennes historia är tragisk, liksom den är för andra barn i projektet. Tabithas pappa arbetade som mekaniker i Mombasa, ca 15 mil från Kisimenyi. Sorgligt nog smittade han sin unga gravida hustru med HIV. Hon dog när Tabitha var bara några månader gammal. Inom ett år gick även pappan bort. Lyckligtvis är inte Tabitha HIV-positiv.

Det är trevligt att träffa lilla Tabitha igen och nu är hon något mindre blyg än förra gången, 2013. Tabitha får ett par blusar, lite skrivmateriel till skolan, leksaker och lite godis. Vid varje hembesök har vi också med en stor kartong med basmatvaror och lite annat som vi inhandlat. Det är viktigt att hela hushållet får stöd av projektet och tidigare i år behövdes en extra utdelning av matpaket, när långvarig torra orsakat matbrist. Det hjälper inte att farfar har 8 hektar mark, om det inte kommer regn. Alla barn får också nya lakan och varsin ryggsäck. Innan vi åker vidare visar Tabitha stolt upp sin cykel, den som hon fick genom en insamling på Bogesundsskolan.

När man besöker projektet på plats blir man stärkt i sin uppfattning att det gör stor nytta, att bidra kommer fram utan svinn på vägen och att det sköts i Voi av kunniga och engagerade människor. Personligen känns det bra att hjälpa till med det lilla som vi avstår men som ändå betyder så mycket därnere. Det man får tillbaka är inte översvallande uttryck av tacksamhet, det är helt enkelt inte deras sätt. Vi lär av dem vi möter i Voi att man trots fattigdom ändå kan vara stolt, värdig, glad och vänlig. Det gör intryck på oss och det är då ett sätt som Voiprojektet hjälper oss på. Det är ett utbyte.

Lars Neuman, Timmele.